गजेनाक्षिप्य बलिना रथः सञ्चूर्णितः क्षितौ । सारोहश्चापतद्वाजी गजेनाभ्याहतो भृशं ।
निर्म्मर्य्यादं महद्युद्धमवर्त्तत सुदारुणं । हा तात हा पुत्र सखे क्वासि तिष्ठ क्व धावसि । १३९५
प्रहराहर जह्येनं स्मितक्षेडितगर्ज्जितैः । इत्येवमुच्चरन्तिस्म श्रूयन्ते विविधा गिरः ।
नरस्याश्वस्य नागस्य समसज्जत शोणितं । उपाशाम्यद्रजो भौमं भीरून् कश्मलमाविशत् ।
चक्रेण चक्रमासाद्य वीरो वीरस्य संयुगे । अतीतेऽस्त्रपथे काले जहार गदया शिरः ।
आसीत् केशपरामर्शो मुष्टियुद्धं सुदारुणं । नखैर्द्दन्तैश्च शूराणामद्वीपे द्वीपमिच्छतां ।
तत्राच्छिद्यत शूरस्य सखड्गो बाहुरुद्यतः । सधनुश्चापरस्यापि सशरः साङ्कुशस्तथा । १४००
आक्रोशदन्यमन्योऽत्र तथाऽन्यो विमुखोऽभवत् । अन्यः समस्य चान्यस्य शिरः कायादपाहरत् ।
सशब्दमद्रवच्चान्यः शब्दादन्योऽत्रसद्भृशं । स्वानन्योऽथ परानन्यो जघान निशितैः शरैः ।
गिरिशृङ्गोपमश्चात्र नाराचेन निपातितः । मातङ्गो न्यपतद्भूमौ नदीरोध इवोष्णगे ।
तथैव रथिनं नागः क्षरन् गिरिरिवारुजन् । अवातिष्ठत्पदा भूमौ सहाश्वं सहसारथिं ।
शूरान् प्रहरतो दृष्ट्वा कृतास्त्रान् रुधिरोक्षितान् । बहूनन्वाविशन्मोहो भीरून् हृदयदुर्ब्बलान् । १४०५
सर्व्वमाविग्नमभवन्नाप्राज्ञायत किञ्चन । सैन्येन रजसा ध्वस्तं निर्म्मर्य्यादमवर्त्तत ।
ततः सेनापतिः शीघ्रमयं काल इति ब्रुवन् । नित्याभित्वरितानेव त्वरयामास पाण्डवान् ।
कुर्व्वन्तः शासनं तस्य पाण्डवा बाहुशालिनः । सरो हंसा इवापेतुर्घ्नन्तो द्रोणरथं प्रति ।
गृह्णीताद्रवतान्योऽन्यं माबिभीत निकृन्तत । इत्यासीत्तुमुलः शब्दो दुर्द्धर्षस्य रथं प्रति ।
ततो द्रोणः कृपः कर्णो द्रौणी राजा जयद्रथः । विन्दानुविन्दावावन्त्यौ शल्यश्च तान्न्यवारयत् । १४१०
ते त्वार्य्यधर्म्मसंरब्धा दुर्निवारा दुरासदाः । शरार्त्ता न जहुर्द्रोणं पाञ्चालाः पाण्डवैः सह ।
ततो द्रोणोऽतिसंक्रुद्धो विसृजच्छतशः शरान् । चेदिपाञ्चालपाण्डूनामकरोत् कदनं महत् ।
तस्य ज्यातलनिर्घोषः शुश्रुवे दिक्षु मारिष । वज्रसंह्रादसङ्काशस्त्रासयन्मानवान् बहून् ।
एतस्मिन्नन्तरे जिष्णुर्जित्वा संशप्तकान् बहून् । अभ्ययात्तत्र यत्रासौ द्रोणः पाण्डून् प्रमर्द्दति ।
तान् शरौघमहावर्त्तान् शोणितोदान्महाह्रदान् । तीर्णः संशप्तकान् हत्वा प्रत्यदृश्यत फाल्गुनः । १४१५
तस्य कीर्त्तिमतो लक्ष्म सूर्य्यप्रतिमतेजसः । दीप्यमानमपश्याम तेजसा वानरध्वजं ।
संशप्तकसमुद्रं तमुच्छोष्यास्त्रगभस्तिभिः । स पाण्डवयुगान्तार्कः कुरूनप्यभ्यतीतपत् ।
प्रददाह कुरून् सर्व्वानर्ज्जुनः शस्त्रतेजसा । युगान्ते सर्व्वभूतानि धूमकेतुरिवोत्थितः ।
तेन बाणसहस्रौघैर्गजाश्वरथयोधिनः । ताड्यमानाः क्षितिं जग्मुर्म्मुक्तकेशाः शरार्द्दिताः ।
केचिदार्त्तस्वरं चक्रुर्विनेदुरपरे पुनः । पार्थबाणहताः केचिन्निपेतुर्विगतासवः । १४२०
तेषामुत्पतितान् कांश्चित् पतितांश्च पराङ्मुखान् । न जघानार्ज्जुनो योधान् योधव्रतमनुस्मरन् ।
ते विकीर्णरथाश्चित्राः प्रायशश्च पराङ्मुखाः । कुरवः कर्णकर्णेति हाहेतिच विचुक्रुशुः ।
तमाधिरथिराक्रन्दं विज्ञाय शरणैषिणां । माभैष्टेति प्रतिश्रुत्य ययावभिमुखोऽर्ज्जुनं ।